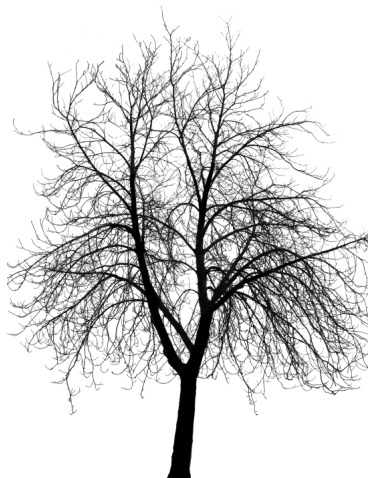

Franklinia alatamaha

Výška	3 – 6 m
Šířka	3-5m
Koruna	irregularly oval
Kůra a větve	twigs green to brown, bark dark-brown with light grooves
List	obovate to elongated, 10-15 cm, glossy dark green
Podzimní zbarvení	Žlutá, Oranžová, Červená
Květy	single or in pairs, 7-8 cm tall, white with orange-yellow stamen center, August-October
Plody	round capsules, brown
Trny	Žádný
Jedovatost	Obvykle není jedovaté pro lidi, (větší) zvířata
Zadláždění	Netolerující zadláždění
Zóna otužilosti	6a (-23,3 do -20,6 °C)
Odolnost větru	Moderate, prevent cold, dry wind
Ostatní odolnost	Odolné mrazu (WH 1-6)
Stromy pro zvířata a hmyz	Odolné mrazu (WH 1-6), Cenné pro motýly
Použití	malé zahrady
Původ	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1997
Synonymum	Gordonia alatamaha

Franklinia alatamaha je volně větvený, malý, často vícekmenný strom vysoký 3-6 m. V mládí roste strom úzce vzhůru, ale po několika letech se koruna rozšíří. U velmi starých stromů se vyvíjí kulovitá koruna, která je však v Evropě vzácná. Strom má otevřenou strukturu. Větvičky jsou zelené až hnědé, stará kůra je tmavě hnědá s mělkými, světleji hnědými podélnými rýhami. Lesklé tmavozelené listy se na podzim na několik týdnů zbarvují do intenzivní oranžové až syté červené barvy. Květy se objevují v paždí listů a na koncích větviček a stojí jednotlivě nebo v párech. Mají miskovitý tvar a vypadají trochu jako jednokvěté kamélie nebo stewartie. Jsou bílé s výrazným oranžovožlutým srdcem tyčinek. Kvetou koncem léta a začátkem podzimu. Franklinia je teplomilná rostlina a pro bohaté kvetení je nutné teplé a slunečné léto. Název Franklinia je poctou americkému státníkovi a vědci Benjaminu Franklinovi. Druhové jméno alatamaha odkazuje na řeku Altamaha v Georgii, kde byl tento strom poprvé nalezen kolem roku 1765. Strom byl pěstován v letech 1770 až 1778 a Franklinia alatamaha byla naposledy nalezena ve volné přírodě v roce 1790. Obecně se má za to, že F. alatamaha ve volné přírodě vyhynula. Strom má rád vlhkou, ale dobře odvodněnou půdu bohatou na humus. Nejraději roste v kyselé až neutrální půdě, na teplém a slunném místě. Vyhýbá se vápenitým půdám.